

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 525/2026
06.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Лојпура, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К.667/24 од 06.11.2025. године и Вишег суда у Суботици 3Кж1 7/26 од 22.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Лојпура, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К.667/24 од 06.11.2025. године и Вишег суда у Суботици 3Кж1 7/26 од 22.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 2К.667/24 од 06.11.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и то да Основном јавном тужилаштву у Суботици на име трошкова економско-финансијског вештачења плати износ од 11.854,15 динара, а да суду на име паушала плати износ од 9.000,00 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Суботици 3Кж1 7/26 од 22.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Суботици 2К.667/24 од 06.11.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Дејан Лојпур, због повреде закона из

члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а без навођења конкретног предлога у погледу одлуке Врховног суда поводом поднетог захтева.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у поднетом захтеву наводи да је суд окривљеног огласио кривим за крађу мобилног телефона само на основу контрадикторних, неразумљивих и логички неповезаних исказа двојице сведока, а чији искази нису поткрепљени ниједним материјалним доказом, при чему спорни мобилни телефон није ни пронађен код окривљеног. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова у побијаним пресудама, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија због повреде одредбе члана 440. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Лојпура одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић